

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. ve věci

žalobce: **Egeria, z. s.**
sídlem Obchodní 1324, 765 02 Otrokovice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti:

- 1) Ředitelství silnic a dálnic ČR
sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4
- 2) Spolek pro ekologii Kostelec
sídlem Přehradní 346, 763 14 Zlín
- 3) Vizovické vrchy, z. s.
sídlem Lázeňská 1104, 763 12 Vizovice
- 4) EG.D, a. s.
sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno

5) Povodí Moravy, s. p.
sídlem Dřevařská 11, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2020, č. j. KUZZL 76568/2018, ve věci
stavebního povolení

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 8. 4. 2020, č. j. KUZZL 76568/2018,
se zrušuje a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč ve lhůtě
30

dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Holešov ze dne 24.8.2018 č.j. HOL-32348/2017/ŽP/Ve, ve věci povolení stavby vodního díla „Dálnice R49, stavba 4901 Hulín – Fryšták, C338 Přeložka Přílepského potoka“.
2. Žalobce v žalobě namítl, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu s projektovou dokumentací stavby, když podle rozhodnutí končí úprava v km 0,212, kdežto podle projektové dokumentace v km 0,228 (žalobní bod 1). Žalovaným nově přidaná podmínka 24 je neproveditelná, neboť čtyři z parcel, na nichž má být výsadba dřevin, neexistují (p. č. 4001/33, 4001/32, 4001/34, 4001/30 v k. ú. Holešov) a další čtyři pozemky nejsou ve vlastnictví stavebníka a v podkladech není souhlas vlastníka s výsadbou. Stavebník tuto výsadbu nenavrhoval a není jisté, zda prostorové podmínky vůbec umožňují vznik „souvislého zapojeného břehového porostu podél celé trasy“ (žalobní bod 2). Žalovaným nově přidaná podmínka 25 je nekontrolovatelná - časově nejednoznačná, nezajišťuje ochranu živočichů a rostlin. Žalovaný měl zjistit časové hranice klíčových období a zapracovat je do podmínky (žalobní bod 3). Žalobce v odvolání brojil proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 21. 8. 2013, žalovaný si vyžádal od městského úřadu nové stanovisko (ze dne 13. 12. 2019), stanovil

lhůtu k vyjádření k němu, následně požádal nadřízený orgán o přezkum nového stanoviska, ten změnil nové stanovisko doplněním dvou podmínek rozhodnutím ze dne 2. 3. 2020. K tomuto rozhodnutí, na základě něhož žalovaný přidal podmínky č. 24 a 25, však účastníci řízení včetně žalobce neměli možnost se vyjádřit (žalobní body 2.6, 3.2 a 11). Postup žalovaného, který požádal městský úřad o vydání nového koordinovaného stanoviska, nemá oporu ve správním řádu, žalovaný měl napadené rozhodnutí o povolení stavby zrušit a vrátit věc k novému projednání (žalobní bod 11). Dále žalobce namítl, že územní rozhodnutí, založené ve správním spise, neobsahuje situační výkresy, ačkoli jsou jeho nedílnou součástí. Stavebník nesplnil povinnost doložit kompletní územní rozhodnutí již k žádosti, vodoprávní úřad přesto věc projednal a rozhodl, takže stranil stavebníkovi. Žalobce tak neměl možnost vyjádřit se k souladu projektové dokumentace s územním rozhodnutím (žalobní bod 4). Projektová dokumentace stavby je v rozporu s podmínkou č. 5 rozhodnutí ministerstva životního prostředí o výjimce ze dne 28. 11. 2013, která ukládá, že kyneta toku nebude zpevňována betonovým lůžkem. Podmínka se vztahuje na všechny úpravy vodních toků, včetně soutoku Přílepského potoka a řeky Mojeny, takže žalobce nesouhlasí s odůvodněním rozhodnutí obou stupňů o tom, že podmínka je splněna, když zpevnění je navrženo jen v místě soutoku (žalobní bod 5). Projektová dokumentace stavby je v rozporu s podmínkou č. 4 rozhodnutí ministerstva životního prostředí o výjimce ze dne 28. 11. 2013, která ukládá odstraňovat půdu v období od 15. 9. do 31. 3. Dokumentace uvádí, že skrývku ornice je nutno provádět v období od srpna do půlky listopadu (žalobní bod 6). Dalším nedostatkem projektové dokumentace je to, že v ní chybí údaje o odtokových poměrech. Ty jsou zcela zásadním podkladem pro návrh celé stavby, podle nich by měl být dimenzován návrh koryta vodního toku - tvar a velikost průtočného profilu, typ jeho případného opevnění (žalobní bod 7). Projektová dokumentace měla být podle žalobce zpracována podle vyhlášky č. 146/2008 Sb., nikoli podle vyhlášky č. 499/2006 Sb., projektová dokumentace neobsahuje povinné náležitosti (průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy) a nemá předepsané členění a správné označení jednotlivých částí (žalobní body 8, 9 a 10). Z výše uvedených důvodů žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že prvoinstanční orgán zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí (žalobní námitka 12). V žalobních bodech 13 a 14 žalobce namítal neústavnost § 23a zákona č. 100/2001 Sb., který byl vložen zákonem č. 256/2016 Sb., a jeho rozpor se směrnicí EIA, navrhoval předložení věci Ústavnímu soudu a Soudnímu dvoru EU.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Délka stavby a čísla parcel byla opravena rozhodnutím ze dne 21. 7. 2020. S náhradní výsadbou stavebník souhlasil. Definice období vegetačního klidu je uvedena ve vyhlášce č. 189/2013 Sb. Podle žalovaného není pravdou, že by účastníci řízení neměli možnost vyjádřit se k závaznému stanovisku ze dne 2. 3. 2020. Pro potřeby vodoprávního řízení postačí ověření, že územní rozhodnutí bylo vydáno a je pravomocné, vodoprávní úřad není oprávněn přezkoumávat jeho obsah. Zpevnění dna Přílepského potoka bylo povoleno pouze u zaústění do Mojeny. Stavebník je povinen provádět skrývku ornice v termínech podle rozhodnutí o výjimce. Žalovaný připustil, že projektová dokumentace má obsahovat údaje o odtokových poměrech, avšak zde nebyla povolována stavba celé dálnice, nýbrž pouze jednoho objektu, a vyhláška podle žalovaného neukládá povinnost údajů o odtokových poměrech u každého jednotlivého objektu. Projekt obsahoval hydrotechnické údaje k předmětnému vodnímu toku (Průtok otevřeným korytem dle Pavlovského a Příčné řezy 1: 100). Žalovaný

v závěru vyjádřil názor, že nebyl povinen předkládat účastníkům řízení závazné stanovisko ze dne 2. 3. 2020 – pokud by s jeho obsahem žalobce nesouhlasil, proces posuzování jeho zákonnosti by se znovu a znovu opakoval bez možnosti ukončení řízení o meritů věci – povolení či nepovolení stavby.

4. Z osob zúčastněných na řízení se vyjádřil pouze Spolek pro ekologii Kostelec, s tím, že žalobu považuje za oprávněnou a v celém rozsahu ji podporuje.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že stavebník – Ředitelství silnic a dálnic – podal dne 6. 12. 2017 žádost o stavební povolení stavby uvedené v bodě 1. tohoto rozsudku. Městský úřad Holešov povolil stavbu rozhodnutím ze dne 24. 8. 2018, žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 4. 2020 změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že upřesnil popis stavby a doplnil podmínky č. 24. a 25., ve zbytku rozhodnutí potvrdil. Dne 21. 7. 2020 vydal žalovaný rozhodnutí, jímž opravil chyby v psaní v rozhodnutí ze dne 8. 4. 2020.
7. Pokud jde o namítaný rozpor v označení konce stavby (km 0,212 x 0,228) a v označení čtyř parcel v podmínce č. 24 (p. č. 4001/33, 4001/32, 4001/34, 4001/30 v k. ú. Holešov), žalovaný napravil svá pochybení rozhodnutím ze dne 21. 7. 2020 v souladu s § 70 zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen „správní řád“). Soud má s ohledem na obsah správních spisů za to, že touto opravou nebyl měněn vlastní obsah rozhodnutí ze dne 8. 4. 2020, jednalo se o zjevný omyl ohledně dostatečně podložených údajů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ – ze dne 31. 3. 2010 č. j. 1 As 58/2009-541). Žalobní bod 1 a první část žalobního bodu 2 jsou proto nedůvodné.
8. Pokud jde o podmínku č. 24, tou byla uložena výsadba konkrétních druhů dřevin podél břehů nově přeložené trasy koryta vodního toku Přílepského potoka. Žalobce namítal, že čtyři pozemky nejsou ve vlastnictví stavebníka, v podkladech není souhlas vlastníka s výsadbou, a stavebník tuto výsadbu nenavrhoval. K tomu soud podotýká, že žalobce je subjektem odlišným od stavebníka, a to spolkem, jehož předmětem činnosti je ochrana životního prostředí a veřejného zdraví (jak sám citoval v žalobě). Žalobcová námitka se tak netýká ochrany jeho práv, nýbrž ochrany práv stavebníka (ev. vlastníka pozemků), což však žalobci nepřísluší. Soudu nad to není zřejmé, proč ochránce životního prostředí brojí proti nové výsadbě dřevin. Pokud jde o zbývající část tohoto žalobního bodu (není jisté, zda...), jde o žalobcovy obecné domněnky, kterými se soud nebude zabývat. Žalobní bod 2 v tomto rozsahu je nedůvodný.
9. Pokud jde o podmínku č. 25, tou bylo uloženo, že „zásah do břehového porostu a stávajícího koryta vodního toku Přílepský potok v úseku přeložky bude prováděn mimo vegetační období, mimo období hnízdění ptáků a mimo reprodukční období jednotlivých skupin živočichů“. Soud je na rozdíl od žalobce přesvědčen o tom, že takto formulovaná podmínka je kontrolovatelná a zajišťuje ochranu živočichů a rostlin. V rozhodnutí o povolení stavby je také podmínka č. 13, podle níž musí stavebník stanovit odborně způsobilou osobu (ekodozor), která bude po celou dobu stavby hájit zájmy ochrany přírody a krajiny. Spojením těchto podmínek jsou podle soudu nastavena dostatečná kritéria a hranice, zároveň je dán prostor pro řešení s přihlédnutím ke konkrétní situaci

v daném místě, když děje v přírodě jsou proměnlivé a neřídí se pevně danými daty v kalendáři. Žalobní bod 3 v tomto rozsahu je nedůvodný.

10. Pokud jde o závazné koordinované stanovisko Městského úřadu Holešov, z obsahu správních spisů vyplývají skutečnosti tak, jak je popsal žalobce (viz bod 2. tohoto rozsudku). Účastníci řízení měli možnost vyjádřit se k novému závaznému koordinovanému stanovisku ze dne 13. 12. 2019, čehož žalobce využil. Poté žalovaný požádal o přezkum stanoviska. Správní spisy však neobsahují žádný důkaz ani náznak toho, že by účastníci řízení byli seznámeni s výsledkem přezkumu závazného koordinovaného stanoviska (změnové rozhodnutí ze dne 2. 3. 2020), a to navíc za situace, kdy žalovaný na základě něj doplnil podmínky č. 24 a 25 do prvostupňového rozhodnutí o povolení stavby. Takovýto postup je naprosto nepřijatelný a v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu, zakládá podstatnou vadu řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Soud odmítá názor žalovaného uvedený v závěru vyjádření k žalobě, že by se kvůli dalším námitkám účastníků musel proces přezkoumávání stanoviska stále opakovat (do nekonečna?). Jak vyplývá z judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví, odvolací orgán neposuzuje odbornou stránku stanovisek, je však oprávněn a povinen zabývat se úplností, určitostí a srozumitelností rozhodnutí, a tím, zda nadřízený orgán reagoval na odvolací námitky. Pokud ne, měl by od něj žádat nápravu, jinak se vystavuje riziku, že pro nepřezkoumatelnost bude zrušeno jeho vlastní rozhodnutí (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2013, čj. 5 A 241/2011-69, rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2014, čj. 30 A 57/2012-84). Pokud tedy přezkumný orgán potvrdí stanovisko, nebude zpravidla již nutno vyžadovat od něj další doplnění. Pokud bude stanovisko změněno, je třeba seznámit účastníky s novými skutečnostmi a umožnit jim reagovat na ně. Žalobní body 2.6, 3.2 a 11 jsou důvodné.
11. Pokud jde o kompletnost územního rozhodnutí, ve správních spisech je založeno územní rozhodnutí ze dne 15. 11. 2004, umisťující celou stavbu R49 Hulín – Fryšták, součástí níž je nyní projednávaná stavba C338 Přeložka Přílepského potoka. Ve správních spisech však není obsažena ani příloha č. 1 tohoto územního rozhodnutí (která má obsahovat výčet konkrétních pozemků podle parcelních čísel a katastrálních území, na nichž byla stavba umístěna), ani situační výkresy, o nichž je v územním rozhodnutí uvedeno, že jsou jeho nedílnou součástí. Soudu tak není zřejmé, jakým způsobem stavební úřad dostal své povinnosti uvedené v § 111 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb. (dále jen „stavební zákon“) – ověřit, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím. Soud tedy nesdílí názor žalovaného, uvedený v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že pro potřeby vodoprávního řízení je nutné pouze ověření, že územní rozhodnutí bylo vydáno a je pravomocné. Pokud žalovaný argumentoval tím, že soulad povolované stavby s územním rozhodnutím ověřuje stavební úřad vydáním souhlasu podle § 15 odst. 2 stavebního zákona, k tomu soud především uvádí, že v předložených správních spisech se nenachází ani toto ověření (údajně ze dne 7. 4. 2017). Soud proto považuje žalobní bod 4 za důvodný v tom smyslu, že žalobce se za těchto okolností nemohl věcně vyjádřit k tomu, zda stavebníková projektová dokumentace je v souladu s příslušným územním rozhodnutím.
12. Pokud jde o rozhodnutí ministerstva životního prostředí ze dne 28. 11. 2013, jedná se o výjimku podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. pro stavbu R49 v části 4901 Hulín – Fryšták. Podmínka č. 5 se týká technického provedení úprav vodních toků s tím, že u jednotlivých stavebních objektů – 16 úprav a přeložek vodních toků a 33 mostních objektů...kyneta

toku nebude zpevnována betonovým lůžkem (podtrženo soudem). Projektová dokumentace nyní posuzované stavby však počítá s tím, že vyústění Přílepského potoka do Mojeny bude zpevněno kamennou dlažbou do betonového lože, a to přes celou šířku koryta potoka, tedy včetně jeho prohloubené, trvale zaplavované části (tj. kynety), jak vyplývá z technické zprávy (bod 2.2) a výkresu Detail zaústění do Mojeny. Prvostupňové rozhodnutí k tomu uvádí v odůvodnění na str. 7, že „Koryto přeložky Přílepského potoka je navrženo s nezpevněným dnem, zpevněno bude pouze vyústění z Přílepského potoka do Mojeny, a to z důvodu zabránění vymílání břehů“. Také odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že „zpevnění je navrženo pouze v místě soutoku...“. Žádný ze správních orgánů přitom nevysvětlil, proč by podle něj neměla platit podmínka č. 5 i na vyústění Přílepského potoka – má to snad znamenat, že potok v místě vyústění do řeky nemá koryto? Nebo, že vyústění není součástí stavby? Podle projektové dokumentace je vyústění součástí stavby. Odůvodnění obou rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné. Pro dokreslení soud cituje z vyjádření stavebníka ze dne 18. 1. 2018, jak je založeno ve správním spise: „Podmínku č. 5 rozhodnutí MŽP nelze chápat dogmaticky, ale je nutno přihlížet k dalším okolnostem. Nicméně převážná část přeložky této podmínce samozřejmě vyhovuje. Vyústění Přílepského potoka do Mojeny je zpevněno kamennou dlažbou do betonového lože hlavně z důvodu zabránění vymílání při zvýšených, ale i normálních průtocích.“. Žalobní bod 5 je zcela důvodný, přičemž jej soud považuje za stěžejní důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

13. Pokud jde o podmínku č. 4 výše uvedeného rozhodnutí o výjimce, ta se týká odstraňování dřevin, vegetačního krytu a vrstev půdy v prostoru stavby, což má být realizováno v období od 15. 9. do 31. 3. Projektová dokumentace nyní posuzované stavby, konkrétně souhrnná technická zpráva, uvádí na str. 6, že skryvka ornice bude probíhat v období od srpna do půlky listopadu. Na str. 8 v bodě m) pak uvádí, že sejmutí ornice je možné pouze v předepsaném termínu od 15. 9. do 31. 3. Odůvodnění prvostupňového rozhodnutí obešlo tento zjevný rozpor tak, že poukázalo jen na str. 8 zprávy. Žalovaný k žalobcově námitce připustil, že jsou tam dvě verze, přičemž údaje na str. 8 považoval za stanovení „speciálních podmínek“ k obecnému širěji pojatému termínu na str. 6, s tím, že dokumentace je v souladu s výjimkou a není zmatečná. Takovéto vypořádání považuje soud za absurdní a řekněme nehodné správního orgánu. Vzhledem k podmínce č. 1 rozhodnutí o povolení této stavby (stavba bude realizována podle předložené a ověřené projektové dokumentace...) je nezbytné, aby projektová dokumentace byla jednoznačná. Žalobní bod 6 je důvodný.
14. Pokud jde o namítaný nedostatek projektové dokumentace ohledně údajů o odtokových poměrech, pak průvodní zpráva z roku 2018 odkazuje v bodě A.3 c) na technickou zprávu, ta však uvádí jiné přílohy, nic o odtokových poměrech. Správní orgány obou stupňů odkázaly v této otázce na územní řízení a na to, že správce toku dal souhlas ke stavbě. V řízení bylo postupováno podle vyhlášky č. 499/2006 Sb. (ve znění do 31. 12. 2017), z jejíž přílohy 5 vyplývá, že součástí průvodní zprávy jsou údaje o území (A.3), včetně údajů o odtokových poměrech (A.3 c). Žalobní bod 7 tedy soud považuje za důvodný. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukazoval na část projektové dokumentace – Průtok otevřeným korytem dle Pavlovského a Příčné řezy. K tomu soud podotýká, že v dokumentaci absentují údaje o území, kdežto uváděné výkresy se vztahují již k navrhované stavbě. Žalovaný ve vyjádření uváděl, že předmětná vyhláška neukládá povinnost, aby údaje o odtokových poměrech byly obsaženy v technické zprávě každého

jednotlivého stavebního objektu. K tomu soud cituje z přílohy 5: „Projektová dokumentace musí vždy obsahovat části A až E s tím, že rozsah a obsah jednotlivých částí bude přizpůsoben druhu a významu stavby, jejímu umístění, stavebně technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí a době trvání stavby.“ V daném případě byla povolována stavba přeložky vodního toku, podle soudu by proto měla projektová dokumentace obsahovat též údaje o odtokových poměrech v území.

15. Zbylé žalobní body soud nepovažuje za důvodné. Žalobní body 8, 9 a 10 jsou zcela obecnými výtkami bez toho, že by žalobce uvedl, jak konkrétně zasáhla tvrzená pochybení do konkrétních práv, která žalobce jakožto spolek na ochranu životního prostředí hájí. Žalobní bod 12 je pouhým shrnutím žalobcem dříve uvedených námitek. K žalobním bodům 13 a 14 soud poukazuje na nález Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019 Pl.ÚS 44/18, jímž byl zamítnut návrh zdejšího soudu na zrušení § 23a zákona č. 100/2001 Sb.
16. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.) a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.). Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalobce vynaložil 3 000 Kč na soudním poplatku za žalobu. S návrhem na odkladný účinek žaloby úspěšný nebyl, proto částka 1 000 Kč za tento návrh nebyla přiznána jako náhrada nákladů řízení. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159 a § 168 o. s. ř.).
18. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 28. ledna 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

